

store Publikum Afgang til uden Betaling af faae Oplysning af Pantebøgerne. Hvorvidt de Paagjældende kunne bruge det ved deres Konverteringer, veed jeg ikke, men det er i alt Fald en saadan Vettelse, at den maa paastjønnes i høi Grad, undtagen naturligvis fra Statskassens Side. Der kunde være Meget at sige om dette Lovforslag, men jeg kan for mit Vedkommende ikke engang stemme for en kortere Forlængelse af Loven, fordi det er min Grundbetragtning, at den indeholder en Uretfærdighed.

Formanden: Den 3die Landsthingsmand for 11te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Jeg maa have været meget uheldig i at udtrykke mig, naar den ærede sidste Taler har kunnet fortaale mig saaledes, at jeg skulde mene, at Tiden nu var til at forhandle om, hvorvidt der skulde gives et mindre Gebyr for en Pantebogsattest, naar den angik en mindre Sum, end naar den angik en større Sum. Det har jeg aldeles ikke berørt, jeg veed meget godt, at det hører ikke herhen. Hvad jeg har spurgt om, er, om det er en rigtig Forstaelse af Loven af 1ste April 1887, saaledes som den af visse Retsbetjente forstaas, at naar f. Ex. en Husmand opfiger et Laan til 800 Kr. og optager et nyt til 1,600 Kr., er han for det Første for de 800 Kr. fri for at betale baade Thinglæsning og Stempelafgift — og det er tydeligt nok efter Loven — men at dernæst, naar Laanene ikke fuldstændig dække hinanden, kan Retsbetjenten tage Betaling for Pantebogsattesten. Det var det, jeg tillod mig at spørge den ærede Finatsminister om, hvorledes det forholder sig med Betalingen for Pantebogsattester i et saadant Tilfælde. § 4 i den nævnte Lov siger udtrykkelig: „Betaling for de Pantebogsattester, der ere benyttede til Ordning af de nævnte Laanesager, tilbagebetales.“ Om en Skala for Gebyrerne, bestemt efter Laanesummernes Værdi, har jeg ikke talt.

Formanden: Den 3die Landsthingsmand for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Orenbøll: Jeg vil blot overfor den ærede sidste Taler bemærke i Overensstemmelse med, hvad jeg før sagde, at en Panteattest koster lige Meget, enten den angaar 400 Kr. eller 800 Kr. Altsaa Attesten for de 400 Kr. skal betales ligesaa vel som Thinglæsningsgebyr. Naar vi holde os til det Exempel, at en Mand konverterer et Laan paa 400 Kr. til et Laan paa 800 Kr., saa er man ikke berettiget til at sige, at Panteattesten skal være sportelsfri, fordi en Del af det nye Laan er sportelsfrit. Saaledes opfatter jeg Sagen. Det er jo et Gebyr, der skal betales, ligesaa vel som Laantageren skal betale andre Gebyrer fuldt ud af de 400 Kr. — Det blev bemærket af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel), hvilken rasende Ueilighed Retskrivere og Pantebogsførere have havt af denne Lov, og det kan jeg fuldt konstatere. Det ærede Medlem fra Herning (Th. Nielsen) ajsor sig ingen Tde om de mange Spørgsmaal, der ere komne frem, og alle de Vanskeligheder, der ere reiste og kunne reises i Anledning af denne Lov, men det er jo Noget, som ikke vedkommer os her.

Breinholt: Naar den sidste ærede Taler i sin første Udtalelse mindede mig om, at i Fjor, da denne Sag behandlede, havde jeg selv udtalt mig meget reserveret med Hensyn til Lovens Berettigelse og gode Følger, tror jeg, at det var temmelig overflødig, idet jeg i Dag udtrykkelig sagde, at min Udbefaling havde været temmelig reserveret, og gjengav de Grunde, hvorfor den havde været det. Den af det ærede Medlem omtalte retsvidenskabelige Grundsaetning, at Ingen kan kaste sig ind under Ubejendtskab med Loven, naar han har overtraadt den, tror jeg ikke kan finde god Anvendelse paa den meget uskyldige Yttring, jeg fremkom med som en Grund til, at man kunde forlænge denne Lov, at Afstillige af Ubejendtskab med Lovens Tilværelse i dens korte Levetid ikke have benyttet den. Det er vist temmelig irrelevant, om jeg har benyttet Udtrykket „Ubejendtskab med Loven“, da jeg blot havde behøvet at sige, at de Paagjældende ikke have benyttet den. — Grunden — den eneste reelle — til, at jeg har begjært Ordet, er, at baade den sidste ærede Taler og en æret Taler før ham stærkt have betonet,